

Kina: PLA-professor advarer om verdenskrig

16. september 2014 – Alt imens krigstrommerne buldrer løs hen over den vestlige verden, bærer en kronik i den officielle, kinesiske regeringsavis Global Times overskriften:

»Eftersom muligheden for en tredje verdenskrig eksisterer, bør Kina være forberedt.«

Artiklen advarer om den voksende fare for et »direkte militært sammenstød mellem USA og Rusland«, der »sandsynligvis vil sprede sig til hele planeten.«

Forfatteren, Han Xudong, en professor ved PLA (Folkets Befrielseshær) Nationale Forsvarsuniversitet, påpeger en potentiel, maritim konfrontation:

»Det nordlige Ishav, Stillehavet og Det indiske Ocean har været genstand for voldsom rivaliseren. Det er sandsynligt, at der kommer en tredje verdenskrig for at kæmpe om rettigheder over havene. I en æra, hvor en tredje verdenskrig kunne finde sted, er et vigtigt spørgsmål for det kinesiske militær, hvordan det skal udvikle sin magt til at bevare sine nationale interesser ... Kinas militære udvikling bør skifte fra at sikre landets rettigheder på land til at sikre dets rettigheder på havet ... Kinas oversøiske interesser har spredt sig til hele verden. I takt med, at USA har flyttet sin opmærksomhed til det asiatiske Stillehavsområde, med Kina som sit særlige mål, er Kinas oversøiske interesser i stigende grad blevet truet af USA. Uden storstilet, militær magt synes skringen af Kinas oversøiske interesser at være et tomt slogan.«

Foto: Han Xudong

USA: Pressemeddelelse: Helga Zepp-LaRouche optræder på CCTV-udsendelse i Kina, som mindes afslutningen af Anden Verdenskrig i Asien og sejren over fascismen

3. september 2014 – Onsdag optrådte Helga Zepp-LaRouche på CCTV's show i Kina med nyhedsanalyser i bedste sendetid, »Dialog – idéer tæller«, hvor hun deltog i et panel, som drøftede, hvorfor Kina havde besluttet at gøre 3. september til en national mindededag for sejren over fascismen i Asien. Helga optrådte live i studiet med Tao Wenshao, en ph.d.-forsker ved Kinesisk Akademi for Sociale Videnskaber (CASS). Yoichi Shimatsu, tidligere redaktør for Japan Times Weekly, deltog over satellit.

Som svar på et spørgsmål om den japanske regerings krigeriske politik over for Kina, kom Helga med den overordnede pointe, at præsident Obama har lanceret en »Asia Pivot«-doktrin, omdrejningspunkt Asien, som er centreret omkring en ny militærdoktrin ved navn Air Sea Battle – krig i luften og på vandet – som er kilde til ustabilitet i området.

Hun citerede Obamas meddelelse i april 2014 om, at USA skiftede over fra en politik, der var neutral i spørgsmål om territoriale stridigheder mellem Japan og Kina, og til en politik, som støtter op om Japans territoriale krav.

Forespurgt om, hvordan de kinesisk-japanske relationer kunne forbedres, behandlede Helga spørgsmålet ud fra standpunktet om Tyskland, som havde begået forfærdelige forbrydelser under Anden Verdenskrig, men som fuldt ud bekendte disse forbrydelser og nu fremstår som en nation, man har tillid til. Hun nævnte Japans fortsatte mørklægning af Nanking-massakren og krævede skabelsen af en kommission, der skal forestå en ærlig og uafhængig, historisk undersøgelse, som det første skridt til at etablere tillid. Hun citerede general Douglas MacArthurs rolle i udformningen af den japanske fredsforfatning efter krigen, og hun bemærkede premierminister Abes genfortolkning af dette dokument med støtte fra Obama. Hun erklærede skarpt, at i en alder, hvor man har termonukleare våben, kan konflikter ikke løses gennem krig. Hun understregede, at dette ikke kun er et problem i Stillehavsområdet, men er et globalt problem, idet hun bemærkede, at NATO er i færd med at inddæmme Rusland, og at vi således befinder os på randen af en potentiel katastrofe.

I den 22 minutter lange udsendelses afsluttende diskussion blev Helga spurgt om 'Abenomics' og implikationerne af det just afsluttede Abe-topmøde i Tokyo med den indiske premierminister Modi. Helga fremførte, at der er en anden, primær dynamik i området, som er drivkraften i den økonomiske situation i det asiatiske Stillehavsområde og videre endnu. Hun nævnte Xi Jinpings Nye Silkevej, det nyligt indgåede russisk-kinesiske partnerskab, BRIKS-topmødet i Brasilien, og de efterfølgende møder mellem lederne af BRIKS og resten af de sydamerikanske landes statsoverhoveder, AIIB (Asiens Investerings-Infrastrukturbank) og NDB (Den Nye Udviklingsbank). Hun beskrev alle disse udviklinger som meget lovende og stillede dem i kontrast til Abenomics, som har

trukket Japan dybere ind i London og Wall Street-finanssystemet, der har kurs mod et kæmpekrak. Hun nævnte USA's manglende evne til, i kølvandet på krisen i sept. 2008, at løse problemet med for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne og bemærkede, at disse i dag er 40 % større, end de var forud for 2008-nedsmeltningen. Hun sagde, at London og Wall Street-systemet har kurs mod en nedsmeltning, og at Japan er for tæt sammenknyttet med det til, at det kan undgå ødelæggelsen. Hun satte dette i kontrast til systemet med projektf finansiering, som er ved at fremkomme som et alternativ, der vedtages af mange nationer.

Begge de to, andre gæster var enige i nogle af Helgas kritikpunkter af Abes og Obamas politik, især kritikken af den højre-militaristiske drejning, der har fundet sted i Japan, siden Abe er kommet til magten; men de var mere tilbøjelige til at håbe, at der ville ske en nedtrapning af spændingerne.

»Dialog – idéer tæller« når ud til et stort publikum i Kina og har på verdensplan en abonnementskreds, der tæller 80 millioner.

Helga Zepp-LaRouche: I modsætning til Vesten opererer Kina ikke på basis af geopolitik

15. september 2014 – Alt imens mange i Vesten højlydt insisterer på de geopolitiske illusioner, der går ud på at

'hæmme' Kinas hastige, økonomiske vækst for at bevare det amerikanske og europæiske overherredømme, så bragte Helga Zepp-LaRouche, netop hjemvendt fra Asien, et helt andet perspektiv om Kina med tilbage:

»Den kinesiske nation er en kultur, som ikke er imperialistisk, og hvis interesse består i yderligere at udvikle menneskeheden, hvilket netop er konceptet bag idéen om Den nye Silkevej.«

»Senest siden Deng Xiaopings reformer med at anvende de korrekte, videnskabelige principper, har Kina virkeliggjort den største, økonomiske transformation, noget land har gennemført på denne planet. Og de befinder sig nu ved et punkt, hvor de siger: Vi vil transformere de andre, endnu uudviklede områder af Kina og hæve befolkningens levestandard, og frem for alt vil vi gøre denne udviklingsmodel tilgængelig for alle i form af Den nye Silkevej, i traditionen efter Den gamle Silkevej. Dette er et åbent koncept.

Alle inviteres til at deltage og bidrage. Det er udtrykkeligt inkluderende og ikke rettet mod de angivelige, geopolitiske interesser hos andre nationer eller grupper af nationer.«

»Det er en meget vigtig forskel. Det er ikke geopolitik, men et dynamisk koncept om den menneskelige arts opadgående udvikling. Og jeg vil opfordre alle vore seere, som ikke tror mig, til at sende mig deres spørgsmål. Jeg er mere end villig til at gå ind i en dialog med jer, for det er af afgørende betydning for Tyskland, at vi forstår dette.«

I sit BüSo-webcast den 11. september blev Helga Zepp-LaRouche spurgt om det alternativ til vestlig politik, som er i færd med at udvikle sig omkring BRIKS. I sit svar kom hun også ind på sine indtryk af sit besøg i Kina i slutningen af august og begyndelsen af september måned.

Ikke alene fortsætter Kina med at gøre spektakulære fremskridt med opbygning af infrastruktur over hele landet – i et tempo, som er uhørt i Europa i dag, understregede hun – men regeringen tilstræber samtidig at sikre, at befolkningen forbliver bevidst om sin lange og rige kulturelle arv, såsom Den store Mur og Silkevejen. Hun fik selv et indtryk af dette under den ekskursion for at »fastlægge de faktiske omstændigheder« omkring Den gamle Silkevej, som hun og andre deltog i, i det vestlige Kina.

Hendes to uger lange besøg var pakket med møder og konferencer, men hun ønskede at opregne summen af sine oplevelser.

»Dette er af stor betydning: Vi må sikre, at den tyske befolkning og andre i Europa og Amerika får en korrekt forståelse af, hvad det er, der foregår i Kina med Silkevejen og Kinas rumfartspolitik.«

Det, som man generelt hører fra tænketanke i Vesten, sagde Zepp-Larouche, er, at Kina bare vil udvide sin indflydelse, og fremme sin imperialistiske ekspansion. »Intet kunne være mere forkert«, var hendes kommentar. Men disse vesterlændinge bedømmer Kinas økonomiske politik og rumfartspolitik ved at projicere på Kina, hvad de selv gør, når de forfølger geopolitiske interesser, ligesom EU gør det og ønsker at ekspandere EU mere endnu. Både den tidligere EU-udenrigspolitiske repræsentant Solana og formand for EU-kommissionen Barroso har sagt, at der ikke er nogen grænse for EU's ekspansion.

»EU er en neo-imperialistisk enhed, som forfølger geopolitiske interesser og anser dem for at være i åbenlys modstrid med andre landes angivelige geopolitiske interesser, såsom USA, Rusland, Kina og BRIKS-gruppen. Og det er det, der er galt.«

Men det, der motiverer kinesisk politik, og det, som er blevet

BRIKS' og et omkring dette voksende antal landes ledestjerne, fortsatte Zepp-LaRouche,

»er ikke geopolitik. Folk i Vesten kan ikke engang forestille sig, at der er lande, som ikke opererer på basis af neo-liberalisme, monetarisme, positivisme og geopolitik, og hvis sæt af aksiomer måske ikke er identiske med, med er meget lig de tanker og principper, som Gottfried Leibniz[1] fremkom med ved slutningen af det 17. og begyndelsen af det 18. århundrede – dvs., et ægte udviklingsperspektiv for menneskehedens universelle historie, som er helt sammenlignelig med Den amerikanske Revolutions historie eller med John Quincy Adams[2], en af USA's første præsidenter, som sagde: Vi behøver en alliance af suveræne republikker, som tilsammen deltager i menneskehedens mål til alles gensidige fordel.

»Det er eftertrykkeligt, hvad Kina gør i dag.«

Det er der mange mennesker, der muligvis ikke forstår, eller tror på, sagde Zepp-LaRouche. Men hun kan forsikre dem om, at Kina i øjeblikket opererer på baggrund af 5.000 års kinesisk historie, mere end noget andet land. Det manifesterer sig, f.eks., i den rolle, som Konfucianisme stadig spiller i Kinas identitet i dag, og også i andre »dejlige ting«, såsom kinesisk cuisine, som er verdensberømt.

KINESISK MEDIEDÆKNING OG INTERVIEWS MED HELGA:

»Tale af Helga Zepp-LaRouche transformerer Beijing-konference om Ny Silkevej«

Helga Zepp-LaRouche Interview with China Radio international 'People in the Know'

In second CCTV Interview, Zepp-LaRouche Outlines Silk Road as 21st Century Peace Order

»Helga Zepp-LaRouche siger: Bekæmp IS gennem udvikling; Gør ørkenen frugtbar«

[1] Læs: Lyndon LaRouche, sep. 2014 (srtikel fra 1997):

»Den klassiske kunstart kaldet fysisk økonomi«

[2] Læs: Hovedartikel: Lær af historien:

»John Quincy Adams om den amerikanske republiks mission og dens forhold til Rusland«

**Fra LaRouche-bevægelsen 16.
september 2014:
Forsøg ikke at kontrollere en
ukontrollerbar krig. Obama
for en rigsret nu. Skab en
løsning for USA**

Under den udvikling, der er foregået, siden topmødet mellem BRIKS og dets allierede nationer fandt sted i Fortaleza i

midten af juli måned, har den nye politik med fred gennem udvikling for alle nationer ændret potentialet for hele den internationale situation.

Kinas nye Silkevejspolitik, som er et centralt punkt i hele denne ændring, udgør en

»konfuciansk idé om opbygning af fremtiden og opbygning af en harmonisk verdensorden«,

som Helga Zepp-LaRouche sagde ved hjemkomsten fra et langt og banebrydende besøg i Kina.

»Dette er et dynamisk koncept, som ikke er på samme plan, og derfor ser de ikke sig selv som værende i konkurrence [med andre nationer], fordi den Nye Silkevej er et fuldstændig åbent koncept: Alle er velkommen til at deltage.«

USA må tilslutte sig denne bestræbelse og dens nye, internationale udviklingsbanker, for at redde sig selv fra det transatlantiske finanssystem og de transatlantiske økonomiers kollaps og ruin.

Men

»idioterne på Wall Street ønsker ikke, at vi skal gøre det«,

sagde Lyndon LaRouche under diskussionerne i National Policy Committee i dag.

»Idioterne vil slå os alle ihjel, hvis de får chancen.«

Den krig, som Barack Obama og hans britiske imperieherrer nu er i færd med at sprede, har en potentiel, term nuklear karakter, som LaRouche atter understregede, og denne form for storbrand, som genereres fra en del af planeten, kan ikke forhindres i at nå andre dele.

Med hensyn til Obamas specifikke og vanvittige krigsmission sagde LaRouche, at det absolut er tilfældet, at Obamas nye krig faktisk er endnu en krig for regimeskift imod Syrien, med det formål at vælte og dræbe landets præsident.

Det britiske Underhus' undersøgelsesafdeling har udstedt en rapport mandag morgen, som er publiceret i en artikel i London Telegraph, og som siger, at bombing af Syrien nu, sådan, som Cameron og Obama kræver, ville være ulovligt og en overtrædelse af international lov.

Den kendsgerning, at denne institution gjorde dette netop nu, sagde LaRouche, betyder, at Obama står for at bombe Syrien. Og en masse kongresmedlemmer er villige til at sidde og se på.

Men når Golem[1] Obama først lancerer det, så er det ukontrollabelt – ukontrollabelt for Kongressen, for de britiske imperialister, eller for de saudiske anstiftere, som kunne ødelægge sig selv; det er ukontrollabelt for os. Det kunne betyde massedød, inklusive for USA.

Ude af kontrol, sagde LaRouche, er ude af kontrol. Obama er allerede gået vidt, alt for vidt. Hans næste skridt kunne blive afslutningen af civilisationen. Stands ham, få ham fjernet fra embedet, eller resultatet bliver ukontrollabelt. Man kan ikke indtage en forsvarsposition imod en sådan trussel. Man må standse det.

VI MÅ STANDSE DET. Smid Obama ud. Få sandheden om 11. september og terrorisme frem.

Og LaRouche bemærkede igen, at tidligere præsident Bill Clinton forstår den rolle, han må spille i at få lukket Obama ned og erstatte ham; og at det også er hans ansvar at gøre det. LaRouches bevægelse kender sit ansvar for at gøre dette, og må udføre det nu.

»Det, vi har brug for i USA netop nu, er en passion, der kan drive USA's folk til at skabe løsningen. Det er disse ting,

som vil afgøre, om USA fortsat vil eksistere eller ej.«

[1] En Golem er en mytisk skikkelse, der ofte ses som en menneskelignende statue, der er givet liv og bevægelighed. Golem-myten menes at have jødisk oprindelse.

Helga Zepp-LaRouche siger: Bekæmp IS gennem udvikling; Gør ørkenen frugtbar

10. september 2014 – I et af sine mange interviews med kinesiske medier i den første uge af september fik grundlægger af Schiller Instituttet [i Tyskland] Helga Zepp-LaRouche stillet det afgørende spørgsmål: Hvordan bekæmper man 'ISIS' og lignende terrorgrupper? Fru Zepp-LaRouche, som i årtier har været forkæmper for det, som nu er Kinas 'Ny Silkevejspolitik', svarede, at langfristet og højteknologisk økonomisk udvikling er nøglen. Spørgsmålet til hende kom fra interviewereren Zheng Chenguang fra China Radio International.

CRI: »Hidtil har den eneste mulige løsning for alle disse vestlige regeringer været simpelt hen at bombe ISIS, men det vil ikke løse problemets rødder. De talte om mere samarbejde og koordinering fra forskellige lande for at løse problemet. Kan De pege på nogle af de mere konkrete bestræbelser, som kan udføres for at afholde det fra at sprede sig ...«

Zepp-LaRouche: »Allerede tilbage i november 2012 arrangerede

Schiller Instituttet en konference i Frankfurt, hvor vi præsenterede en omfattende freds- og udviklingsplan for hele området, fra Kaukasus i Centralasien, til Afghanistan og til Golfen, og til Middelhavet. Så hele dette område må behandles under ét.

Dernæst må Silkevejen forlænges til alle disse lande. Og hvis Rusland, Kina, Indien, Iran, forhåbentlig USA og de europæiske lande, samarbejder og erklærer ørkenen krig – hvis man ser på kortet, kan man se, at fra Atlanterhavskysten i Afrika, over Sahel-zonen, Sahara, Den saudiarabiske Halvø, Iran til Kina, har man et stort ørkenbælte. Dette er praktisk talt ubeboeligt for mennesker, der er ingen landbrug, ingen byer.«

»Så vi har forberedt en udviklingsplan, som grundlæggende set ville forlænge Silkevejen, eller, som vi undertiden kalder det, den Eurasiske Landbro, ind i dette område for at udvikle ørkenen gennem tre metoder: Man kan bruge vandet fra grundvandsmagasiner, man kan omdirigere nogle floder, man kan skabe dæmninger, men det vigtigste er, at man må have fredelig atomkraft til storstilet afsaltning af havvand, og dernæst bruge dette vand til at få ørkenen til at grønnes. Og på denne måde kan man få landbrug, industri, man må opbygge infrastruktur i hele dette område i samme tæthedegrad som f.eks. i Tyskland ...«

»Hvis man således har denne tilgang, kan man på denne måde give de unge mennesker i dette område et økonomisk fremtidsperspektiv, for mange af dem ville ikke slutte sig til terroristerne, hvis de havde et håb om en økonomisk fremtid. Så løsningen må være fred gennem udvikling.«

Ironisk nok havde Washington Post en lang historie den 10. september, som anklagede Kina for at bygge et højhastigheds, »Ny Silkevejs«, -jernbane gennem nogle af Moder Naturs mest ugæstfri områder, Lanzhou til Urumqi, og videre til Europa, »for at cementere Kinas kontrol over sin Xinjiang-region med muslimsk flertal, gennem investeringer og økonomisk vækst ...«

Fordybelse:

Schiller Instituttets Specialrapport, juni 2012, 16 sider:

[»Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og Det afrikanske Kontinent«](#)

Schiller Instituttets Specialrapport, dec. 2012, 16 sider:

[»Kun et totalt paradigmeskifte kan forhindre en katastrofe«](#)

HOVEDARTIKEL, Hussein Askary,

[Krigen mod ørkenen kan samle hele verden \(side 6\)](#)

Tale af Helga Zepp-LaRouche transformerer Beijing konference om Ny Silkevej

7. september 2014 – Helga Zepp-LaRouche talte i Beijing til en stor forsamling den 5. sept. om »Et bælte, en vej«, sponsoreret af China Investment Magazine, som er en gren af den Nationale Udviklings- og Reformkommission, hovedkommissionen for planlægning af økonomisk politik under den kinesiske regerings statsråd. Som den første af, hvad der

planlægges at være en årlig tilbagevendende begivenhed, deltog mange forskere i forummet fra mange betydelige kinesiske tænketanke, der har til opgave at udvikle et program for det Økonomiske Silkevejsbælte. Alt imens diplomater fra flere ambassader deltog og var aktive i begivenheden, så syntes Schiller Instituttet at være den eneste, udenlandske tænketank, som deltog i konferencen.

I en tale forud for fru Zepp-LaRouches tale understregede en anden taler, professor Bao Shixiu, Lyndon og Helga LaRouches rolle i skabelsen af idéen om den Nye Silkevej. I de ti minutter, som var afsat til hendes tale, gennemgik hun Schiller Instituttets rolle i udviklingen af konceptet med den Eurasiske Landbro i begyndelsen af 1990'erne, og som kulminerede ved Beijing-konferencen i 1996. Mens flere økonomiske kriser intervenserede for at afbryde det, der var tænkt at skulle være en fredsorden for det 21. århundrede, sagde hun, så skabte præsident Xis tale i Astana, Kasakhstan sidste år en ny bølge af optimisme, som har transformeret verden. Hun forklarede dernæst den finansielle krises natur og advarede om, at der ventede en stor eksplosion forude og opremsede de »fire love«, som Lyndon LaRouche har udviklet til at få verden ud af krisen og drive den frem mod fremtiden: Bankopdeling gennem Glass/Steagall-loven; en Nationalbank i traditionen efter Hamilton; en Hamiltonpolitik med kredit til investering øremærket til infrastrukturobygning på basis af langfristede kreditaftaler; og et rumprogram som videnskabelig drivkraft med det formål at udvikle fusionskraft og minere helium-3 på Månen som brændstof til programmet. Hun opfordrede dernæst indtrængende til, at programmet med den Nye Silkevej blev udarbejdet med henblik på at trække verden væk fra geopolitik og etablere et nyt paradigme, baseret på menneskehedens fælles interesser.

Hendes tale placerede omgående hele spørgsmålet på et højere niveau og, for dem, som ikke kendte fru Zepp-LaRouche, kom det som noget af en overraskelse. Under Spørgsmål & Svar og

aftenens session var der imidlertid en tendens til at vende tilbage til spørgsmålet om »geopolitik«, der krævede flere interventioner fra fru Zepp-LaRouches side for at få tingene tilbage på rette spor. På et tidspunkt reagerede en noget utilfreds professor, som syntes at være udmærket tilfreds med at bevare Kina hovedsagligt som et landbrugsland, på, hvad han troede, hun havde sagt. Om han havde misforstået det, eller ganske enkelt gav sin utilfredshed luft, så gjorde flere af talerne en særlig indsats for at rose det perspektiv, som hun havde rejst.

Der deltog også flere unge mennesker, og et af dem rejste sig på dette tidspunkt og sagde, at han slet ikke havde haft til hensigt at tale, men at han følte det var nødvendigt på dette tidspunkt for at understrege betydningen af det, fru Zepp-LaRouche havde sagt, for Kina. Den omstrejfende professor blev sandsynligvis passende tugtet, da han ikke kom med yderligere bemærkninger under resten af konferencen.

Ved den efterfølgende banket kom mange af deltagerne op til hendes bord for at udbringe en skål for hendes bidrag. Og selve arrangørerne var himmelhenrykte over konferencen, som de følte var blevet transformeret af Helga Zepp-LaRouches deltagelse.

Tale af Helga Zepp-LaRouche

transformerer Beijing konference om Ny Silkevej

7. september 2014 – Helga Zepp-LaRouche talte i Beijing til en stor forsamling den 5. sept. om »Et bælte, en vej«, sponsoreret af China Investment Magazine, som er en gren af den Nationale Udviklings- og Reformkommission, hovedkommissionen for planlægning af økonomisk politik under den kinesiske regerings statsråd. Som den første af, hvad der planlægges at være en årlig tilbagevendende begivenhed, deltog mange forskere i forummet fra mange betydelige kinesiske tænketanke, der har til opgave at udvikle et program for det Økonomiske Silkevejsbælte. Alt imens diplomater fra flere ambassader deltog og var aktive i begivenheden, så syntes Schiller Instituttet at være den eneste, udenlandske tænketank, som deltog i konferencen.

I en tale forud for fru Zepp-LaRouches tale understregede en anden taler, professor Bao Shixiu, Lyndon og Helga LaRouches rolle i skabelsen af idéen om den Nye Silkevej. I de ti minutter, som var afsat til hendes tale, gennemgik hun Schiller Instituttets rolle i udviklingen af konceptet med den Eurasiske Landbro i begyndelsen af 1990'erne, og som kulminerede ved Beijing-konferencen i 1996. Mens flere økonomiske kriser intervenserede for at afbryde det, der var tænkt at skulle være en fredsorden for det 21. århundrede, sagde hun, så skabte præsident Xis tale i Astana, Kasakhstan sidste år en ny bølge af optimisme, som har transformeret verden. Hun forklarede dernæst den finansielle krises natur og advarede om, at der ventede en stor eksplosion forude og opremsede de »fire love«, som Lyndon LaRouche har udviklet til at få verden ud af krisen og drive den frem mod fremtiden: Bankopdeling gennem Glass/Steagall-loven; en Nationalbank i traditionen efter Hamilton; en Hamiltonpolitik med kredit til investering øremærket til infrastrukturopbygning på basis af

langfristede kreditaftaler; og et rumprogram som videnskabelig drivkraft med det formål at udvikle fusionskraft og minere helium-3 på Månen som brændstof til programmet. Hun opfordrede dernæst indtrængende til, at programmet med den Nye Silkevej blev udarbejdet med henblik på at trække verden væk fra geopolitik og etablere et nyt paradigme, baseret på menneskehedens fælles interesser.

Hendes tale placerede omgående hele spørgsmålet på et højere niveau og, for dem, som ikke kendte fru Zepp-LaRouche, kom det som noget af en overraskelse. Under Spørgsmål & Svar og aftenens session var der imidlertid en tendens til at vende tilbage til spørgsmålet om »geopolitik«, der krævede flere interventioner fra fru Zepp-LaRouches side for at få tingene tilbage på rette spor. På et tidspunkt reagerede en noget utilfreds professor, som syntes at være udmærket tilfreds med at bevare Kina hovedsagligt som et landbrugsland, på, hvad han troede, hun havde sagt. Om han havde misforstået det, eller ganske enkelt gav sin utilfredshed luft, så gjorde flere af talerne en særlig indsats for at rose det perspektiv, som hun havde rejst.

Der deltog også flere unge mennesker, og et af dem rejste sig på dette tidspunkt og sagde, at han slet ikke havde haft til hensigt at tale, men at han følte det var nødvendigt på dette tidspunkt for at understrege betydningen af det, fru Zepp-LaRouche havde sagt, for Kina. Den omstrejvende professor blev sandsynligvis passende tugtet, da han ikke kom med yderligere bemærkninger under resten af konferencen.

Ved den efterfølgende banket kom mange af deltagerne op til hendes bord for at udbringe en skål for hendes bidrag. Og selve arrangørerne var himmelhenrykte over konferencen, som de følte var blevet transformeret af Helga Zepp-LaRouches deltagelse.

Fra LaRouche-bevægelsen 28. august 2014: Helga-Zepp LaRouche i Kina: En Prometheus-renæssance er atter på vej i verden

28. august 2014 – Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Institutet i Tyskland, var en betydningsfuld deltager på en international konference om den Nye Silkevej, som blev afholdt den 25. og 26. august på Lanzhou-universitetet i Gansu-provinsen i det nordvestlige Kina. I henhold til offentliggjorte rapporter samledes flere end 100 embedsmænd og eksperter fra 21 lande under temaet »Ét bælte og Én vej«, inklusive fremtrædende talere fra Rusland, Indien og selvfølgelig selve Kina. Fru Zepp-LaRouche holdt en tale over emnet »Det 21. århundredes Nye Silkevej er hjørnesteinen for fred og orden«.

Konferencen afholdtes samtidig med, at hele planeten er i færd med at gennemgå en betydningsfuld transformation – forværelset til det, som Lyndon LaRouche har kaldt 'den største renæssance, mennesket hidtil har frembragt' – hvis vigtigste hovedpersoner netop er de lande og intellektuelle ledere, som var repræsenteret på Lanzou-universitetet.

I kraft af mange års arbejde, årtiers mobilisering, og, i virkeligheden, århundreders intellektuelle kampe over Menneskets natur, har disse kræfter sat en proces i gang, som

eksploderede på verdensscenen for alle at se, på topmødet for BRIKS- og Sydamerikas Unasur-nationer den 15. – 16. juni. Siden da, i løbet af de seks, korte uger, som er gået, har »BRIKS+«-nationerne tilvejebragt en anskuelsesundervisning, som resten af verden (inkl. USA og Europa) må lære af og følge. Det er en undervisning, som ikke blot involverer økonomisk politik per se, men som også handler om at skubbe frygt til side og tage spørgsmål om politik i sine egne hænder, såvel som at vise total foragt for den britiske marionet Barack Obama og alt, hvad han står for, en foragt, som han så rigeligt har fortjent.

Lyndon LaRouche understregede i dag, at den pointe, som må læres, også af folk i vor egen organisation, er, at det er idéer, og ikke ting, som har virkelig magt i universet. Udviklingerne i BRIKS+ er det, som vi i LaRouche-bevægelsen repræsenterer; vi har virkelig magt, sagde han, fordi vore idéer nu er ved at blive levende, så selv tåber kan se det. For eksempel, tilføjede LaRouche, læg ikke for megen vægt på fusion som sådan – selv om det er meget vigtigt, så er det ikke det, spørgsmålet drejer sig om. Det er blot et symptom, en virkning af den virkelige magt, som er Prometheus-princippet per se, sådan, som dette koncept blev diskuteret i LPAC-Tv's ugentlige rapport fra i dag, »Nyt paradigme for menneskeheden«.

Hold op med at fokusere så meget på penge, understregede LaRouche. Det er ikke penge, som får verden til at dreje rundt; det er produktiv aktivitet, som i sig selv er et resultat af menneskets intellekt. Og han tilføjede endvidere, at disse idéer nu er ved at »komme på mode« blandt BRIKS-nationerne (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika), Argentina, Egypten og andetsteds.

Billede: Prometheus skaber mennesket, mens Athene, gudinde for visdom og velstand, ser til

Trekantsamarbejde for fremtiden: Rusland – Kina – Indien

LaRouche-kandidat Kesha Rogers mobiliserer vælgere til at afsætte præsident Obama. De traditionelt regeringsbærende partier blev undsagt ved EU-valget i Frankrig, England, Danmark og Grækenland. De etablerede partier kan miste deres rolle, hvis ikke de tager deres nationale ansvar alvorligt. Et stadigt tættere samarbejde mellem Rusland og Kina står til at få deltagelse af Indien efter det nylige parlamentsvalg. Den strategiske trekant: Rusland-Indien-Kina vil ikke være slave til et vestligt imperium. Voksende modstand i Tyskland, Frankrig og Italien imod konfrontations- og krigspolitikken over for Rusland og Asien.

GDE Error: Error retrieving file - if necessary turn off error checking (404:Not Found)

Den kinesiske præsident

promoverer det Ny Silkevejsprojekt på historisk statsbesøg i Frankrig

27. marts 2014 – Den kinesiske præsident Xi Jinping ankom tirsdag til Frankrig på et tredages besøg, hvor franskmændene giver ham den gennemførte røde-løber-behandling. Besøget fejrer 50-års jubilæet for optagelsen af relationer mellem Frankrig og Den kinesiske Folkerepublik, i 1964, da præsident Charles de Gaulle var den første vestlige præsident til at optage relationer med Kina, hvilket fejres i aften i Paris under Xi Jingpings besøg på Charles de Gaulles Instituttet. Mindehøjtideligheder, konferencer og arrangementer vil finde sted i løbet af hele året.

Under sit besøg, skrev onsdagsudgaven af *Le Monde*, »håber hr. Xi at promovere projektet om en 'Ny Silkevej', et tema, som han også vil gå i detaljer med i sin tale i morgen i UNESCO, i Paris. Kinas diplomati for den Ny Silkevej tilsigter at genopbygge en logistisk korridor, som kan fungere som stabile udstrømningscentre i Kinas indre provinser, og som også kan åbne det kinesiske marked for europæiske produkter.«

Præsident Xis europæiske rejse begyndte i Holland den 22. marts og vil slutte i Tyskland og Belgien. I Tyskland vil han besøge Duisburg, efter eget ønske, hvor Yuxinou-toget tre gange om ugen ankommer fra Chongqing, hvor den 11.179 kilometer lange jernbanelinje begynder i det sydvestlige Kina. I Bruxelles vil han mødes med EU-lederskabet, EU-rådets præsident Herman van Rompuy, præsident for EU-kommissionen José Manuel Barroso, samt præsidenten for EU-parlamentet Martin Schultz.

Ligeledes efter eget ønske begyndte Kinas præsident sin rejse til Frankrig i Lyon, der har en stærk historisk forbindelse

med Kina. Som Frankrigs første centrum for silke går Lyons bånd til Kina tilbage til det 16. århundrede og er fortsat frem til i dag. AFP rapporterer, at, i en tale ved en middag med henved 150 lokale personligheder i Lyon, efter at have smagt noget Beaujolais, pølse og Beaufort-ost, sagde Xi, at byen »var et af de vigtige ankomststeder i Europa for Silkevejen, som begyndte i min hjemprovins Shaanxi.«

Lyons kærlighed til Kina blev først udviklet af jesuitterne i 1656 på Trinity College og igennem Fader Edmond Auger SJ (Jesu Selskab), som var involveret i missioner til Kina. I 1616 blev det første, latinske manuskript af Matteo Riccis *Om Jesu Selskabs kristne ekspeditioner til Kina* publiceret af Nicolas Trigault og oversat til fransk i Lyon samme år; jesuitterne sendte også missionærer til Kina fra Frankrig i det 17. århundrede.

Lyon er også vært for Det franko-kinesiske Institut, det eneste fungerende, kinesiske universitet uden for Kina. Grundlagt i 1920 er det et universitet på højeste niveau for de længst fremskredne studerende, i lighed med Frankrigs Ecole Normale. Det er her, mange kinesiske studenter er kommet for forberedende studier i det franske sprog, videnskab osv., og hvor de kan forfølge studier ved andre højere læreanstalter, før de vender hjem til Kina. Mange skoler i Lyon underviser i mandarinkinesisk som første eller andet sprog, og der er i øjeblikket 3.000 kinesiske studenter i byen.

At besøge Det franko-kinesiske Institut var den stærkeste grund til, at Xi Jinping ønskede at komme til Lyon for at mindes Zhou Enlai og Deng Xiaoping, som blev uddannet og udøvede deres politiske aktiviteter her. Xi Jinping er den fjerde højtstående kinesiske regeringsrepræsentant, der besøgte Lyon, idet de andre var daværende vicepremierminister Deng Xiaoping i 1975; præsident Jiang Zemin i 1994 og igen i 1999; og daværende vicepræsident Hu Jintao i 2001. Ifølge en fremstående sinolog besluttede Beijing, efter Kulturrevolutionens afslutning i 1976, at vedtage den

gaullistiske vejledende planlægning som deres økonomiske model for fremtiden.

Sidst, men ikke mindst, er målet for rejsen at opveje et stort handelsunderskud fra Kina til Frankrig og integrere den franske økonomi i Kinas vækstplaner. Præsident Xi besøgte i onsdags Lyons førsteklases medicinske laboratorium, *bioMérieux*, som udvikler *in vitro* diagnosticeringsmetoder for smitsomme sygdomme, hjertekar-sygdomme og specifikke cancerformer.

Kinas førende bilfabrikant, Dongfeng, skal skrive under på en andel i Peugeot (PSA), som for nylig var ude på dybt vand, og som staten også tager en andel i. Dongfeng og den franske stat investerer hver 800 millioner euro, den største investering af et kinesisk selskab i Frankrig. Kina repræsenterer allerede 20 % af Peugeots marked, og det fælles foretagende tilsigter at give Peugeot større adgang til de kinesiske og asiatiske markeder.

Det forventes, at man vil annoncere en kæmpehandel med Airbus Helicopters om levering af 1000 (EC175) helikoptere til Kina over de næste ti år via et franko-kinesisk industripartnerskab. Det forventes også, at Kina vil forny sin samling for ti år af A320 Airbusser i Tianjin. Kina forventes også at annoncere købet af 70 fly fra Airbus, 43 stk. A320, og fortsætte med købet af 27 stk. A330 fly, som Beijing sidste år indefrøs, da EU besluttede at beskatte CO₂-udslip fra udenlandske flyselskaber.

Eftersom der allerede er et meget fremskredent samarbejde omkring atomkraft og luftfart, arbejder franskmændene på nye kontrakter inden for andre områder: agro-industrielle foretagender (kineserne forventes at åbne deres grænser til fransk charcuteri, hvilket vil gøre alle de franske slagtere glade), sundhedstjenester og lægelaboratorier og med at hjælpe Kina med at løse deres luftforureningsproblemer i byerne.

I kølvandet på sanktioner vender Rusland sig mod Asien og BRICS-allierede

22. marts 2014 – Rusland og Kina vil gå i retning af tættere økonomisk samarbejde med Asien som et resultat af Vestens sanktioner og andre anti-russiske tiltag, iflg. *Reuters* analyse.

Russia Today rapporterede ligeledes den 21. marts, at Rusland vil nærme sig andre medlemmer af BRICS-gruppen, som Rusland og Kina tilhører, såsom Indien og Brasilien, mht. forøget handel, energi og militært samarbejde. Brasiliens eksport af oksekød og landbrugsvarer til Rusland kunne øges for at kompensere for reduceret landbrugseksport til Rusland fra Vesteuropa som resultat af sanktionerne, bemærker *RT*.

»Jo værre Ruslands relationer med Vesten er, desto tættere vil Rusland ønske at være til Kina. Hvis du er støttet af Kina, kan ingen sige, man er isoleret«, sagde Vasily Kashin, Kina-ekspert ved tænketanken Analysis of Strategies and Technologies (CAST). Iflg. *Reuters* er det sandsynligt, at den enorme naturgasaftale mellem Rusland og Kina, som har været diskuteret i en årrække, vil blive underskrevet under præsident Putins besøg i Beijing i maj måned.

Det statsejede, russiske gasselskab Gazprom håber at pumpe 38 milliarder kubikmeter (bcm) naturgas om året til Kina fra 2018 via den første pipeline mellem verdens største producent af konventionel gas til verdens største forbruger. EU og Tyrkiet aftog 182 bcm gas fra Rusland sidste år. I år overgik Kina Tyskland som Ruslands største aftager af råolie, takket være

Rosneft, Ruslands største olieselskab, som sikrede aftaler om at forøge olieforsyninger mod øst via den Østsibiriske-Stillehavs-pipeline og en anden, der krydser Kasakhstan.

Reuters påpeger ligeledes, at Igor Sechin, chefen for Rosneft, var i Tokyo, hvor han sagde, at »Hvis Europa og USA isolerer Rusland, vil Moskva se mod Østen for nye handelsaftaler, energiaftaler, militærkontrakter og politiske alliancer.« Japan, som verbalt har støttet Rusland i Krim-affæren, men afholdt sig fra sanktioner, er afhængig af russisk gas for at erstatte tabt energi som følge af nedlukningen af den japanske atomkraftsektor. Sechin inkluderede også Indien, Vietnam og Sydkorea på sin Asienrejse.

Russiske relationer med Indien er også gode, bemærker *Reuters*. I en tale tidligere på ugen tog Putin tid til at takke et andet land for dets forståelse mht. Ukraine og Krim og sagde, at Indien havde udvist »tilbageholdenhed og objektivitet.« Den 19. marts telefonerede han til den indiske premierminister Manmohan Singh for at diskutere krisen og antydede, at der var plads til, at Ruslands bånd kunne blomstre med det traditionelt alliancefrie Indien.

Putins initiativ om hævde af russisk kontrol over Krim blev meget favorabelt anskuet i det indiske etablissement, fortalte N. Raum, udgiver af avisen *The Hindu*. »Rusland har legitime interesser«, tilføjede han.

**Beijing Review interviewer
Zepp-LaRouche om det Nye**

Silkevejsprojekt

21. marts 2014 – *Beijing Review*, det prestigøse kinesisk-engelsksprogede magasin, viste den 17. marts et tre minutter langt videoklip på deres hjemmeside fra et længere interview, de havde gennemført med Helga Zepp-LaRouche i Beijing den 20. februar. I klippet understreger Zepp-LaRouche den epokegørende betydning af præsident Xi Jinpings forslag om skabelsen af et økonomisk Silkevejsbælte. Hun forklarer, at forslaget er vigtigt, fordi det fører Centralasiens nationer ind i verdensøkonomiens hovedstrømning og hæver levestandarden for Eurasiens folkeslag.

Hvad der imidlertid er endnu vigtigere, bemærker hun, er, at dette ville promovere og blive inkorporeret i en større Landbro, som ville føre alle folkeslagene på adskillige kontinenter sammen i en global, økonomisk udviklingsproces. Hvis vi kan overvinde den aktuelle krigsfare, sagde Zepp-LaRouche, ville et sådant projekt åbne op for en ny civilisationsepoke for menneskeheden. »Vi må ændre det nuværende paradigme. Vi må ophøre med al geopolitisk tænkning og fokusere på menneskehedens fælles mål«, sagde hun.

Beijing Reviews webside havde også et svar fra Zepp-LaRouche mht. de aktuelle kinesisk-japanske spændinger. Zepp-LaRouche sagde, at Shinzō Abe-regerings aktuelle politik ikke ville have været provokerende uden opbakning fra USA og bemærkede ligeledes, at USA's overreaktion på den tidligere proklamerede, kinesiske Luftforsvars-Identifikationszone, som mange lande har etableret, også gjorde folk opmærksom på, hvor tæt vi er på krig.

(Verdenslandbroen)

Læs også:

Gå ind på kategorien Verdenslandbroen og læs vore artikler om Kinas Ny Silkevejsprojekt, samt rapport om Helga Zepp-

Larouches nylige foredragsrejse til Kina:

Faderen til Kinas Måneprogram kommenterer fusionsenergi og helium-3

24. januar 2014 – Astrokemiker Ouyang Ziyuan, almindelig anerkendt som faderen til det kinesiske måneprogram, blev interviewet 31. december 2013 i Yangcheng Evening Post. Han blev spurgt om, hvordan han vurderede den seneste Chang'e-3's mission.

Ouyang: Landingen af Chang'e-3 er første gang, vort land har været i stand til at lande et rumfartøj på Månens overflade. Med gennemførelsen af denne mission har vor nation opnået førstehånds videnskabelig viden og data fra Månen og har fremmet videnskaberne om Månen, Jorden og planeterne, og har fremmet nye idéer og innovationer i rumastronomi. Og idet man går frem med næste fase vil den levere et stærkt fundament for flere forskellige videnskaber, der griber ind i hinanden, og som vil berige vor fælles udvikling. Teamet fra Chang'e-3 har virkeliggjort Kinas drøm om udforskning af rummet. De skabte et rumfartøj til den første, kinesiske bløde landing på et himmellegeme og overraskelsen over missionen med udforskning af mineralforekomster på et himmellegeme og, på internationalt plan, landingen og placeringen af en rumrobot, der kan udføre den videnskabelige mission med rekognoscering, indsamling af jordprøver og overvågning på Månens overflade, og har ikke alene gjort Kina til det tredje land, der har gennemført en succesfuld månelanding, men har også åbnet muligheder uden fortilfælde på et internationalt niveau for at undersøge

Månen.

Yangcheng Evening Post: Vil Chang'e-3's succes give os mulighed for i fremtiden at udnytte Månens ressourcer, og hvilke energiresourcer vil være tilgængelige for menneskeheden der?

Ouyang: Månen indeholder to kilder til energi: den ene er solenergi. Den anden får også sin energi fra Solen, nemlig fra termonuklear fusionsenergi, som måske vil blive menneskehedens ultimative energikilde. Kina er inkluderet i de syv lande, der er involveret i International Thermonuklear Energy Reactor (ITER) programmet, der er udarbejdet til at udvikle de afgørende teknologier, nødvendige for at kontrollere termonuklear energi til produktion af elektricitet. Inden for 30 til 50 år fra nu vil vi måske få en kommerciel udnyttelse af termonuklear fusionsenergi at se. Råmaterialerne til fusionskraft er deuterium og tritium, og der er videnskabsfolk, der foreslår, at man i stedet for det radioaktive tritium burde anvende den stabile isotop Helium-3. Chang'e-1 havde allerede fastslået, at helium-3 var vidt udbredt i månejordens lag i en mængde af skønsmæssigt mere end 1 mio. tons. Under betingelser af kommerciel udnyttelse af termonuklear fusionskraft kunne vi imødegå menneskehedens behov for energi i de næste 10.000 år. Og vi ville desuden have adgang til en kilde til et brændstof, der er holdbart, stabilt, sikkert, rent og til en rimelig pris. Der er også adskillige planer for at udvinde, udskille og transportere helium. Det er blot et spørgsmål om, at betingelserne modnes for beherskelsen og den kommercielle udnyttelse af fusionskraft, som vil bestemme dens praktiske anvendelse.

Temaartikel: Kinas næste skridt mod industriel udvikling af Månen

Af Marsha Freeman.

11. januar 2014 – Den succesfulde landing af Kinas Chang'e-3 rumsonde på Månen den 14. december, og placeringen af Yutu («Jadehare»)-månerobotten et par timer senere, har lagt grunden til Kinas langfristede mål om industriel udnyttelse af Månen. En efterfølger til de to foregående, succesfulde Chang'e-missioner, som fløj i kredsløb om Månen, leverer den aktuelle mission den intensive udforskning på selve måneoverfladen, som vil føre til bemandede missioner i fremtiden.

Formålet med Kinas måneudforskningsprogram, som har været under udvikling i mere en et årti, er først at udføre en videnskabelig undersøgelse af Jordens nærmeste nabo og udarbejde en fortegnelse over Månens ressourcer. Med tiden vil missionerne udvinde disse rigdomme, som ikke består i guld eller sølv, men i mineraler, som inkluderer en sjælden helium-isotop[i], som kan levere brændstof til fremtidens økonomi baseret på termionisk fusionsenergi.

Kina »konkurrerer« ikke med nogen anden nation om måneudforskningsprogrammet, i modstrid med pressens kommentarer, men forfølger hen over årtier en række missioner med stadig stigende kompleksitet. Hver mission tester nye evner, der tager sigte på at imødegå langtidsformålene. Den udfordrende Chang'e-3 mission var første gang, Kina landede et rumfartøj på et andet himmellegeme. Det er første gang, at nogen nation har gennemført sin første landing uden for Jorden, som inkluderede anbringelsen af en robot på overfladen.

Chang'e-3-missionens succes har givet Kinas rumfartsledelse tilstrækkelig selvtillid til at fremskynde dens næste fase i måneudforskningen, idet ledelsen har bebudet, at man vil bringe prøver af klippe og jord fra Månen tilbage til Jorden om blot tre år.

Hvad kan vi lære?

I udarbejdelsen af Chang'e-3-missionen havde Kina ikke til hensigt simpelt hen at gentage de månemissioner, som USA og Sovjetunionen gennemførte for næsten 40 år siden. Yutu-robotten vil for første gang anvende et radarinstrument, der er med om bord, til at undersøge jorden under Månens overflade. Udforskningen af den livløse Månes indre struktur ned til en dybde af 90 fod^[ii] vil ikke blot kaste lys over udviklingen af dette himmellegeme, men af Solsystemet som helhed.

Chang'e-3 rummer et ultraviolet teleskop, et månebaseret »kosmisk observatorium«, som for første gang vil foretage astronomiske observationer fra Månens overflade. Et andet ultraviolet instrument vil studere Jordens ionosfære.

Robotten, der er udstyret med en robotarm i lighed med den, som også fandtes på NASA's marsrobot Curiosity, vil anbringe instrumenter, der kan beskrive den kemiske og mineralske sammensætning af Månens klipper. Den 3. januar offentliggjorde Kinas Akademiske Institut for Højenergifysik de første data, som robotten indsamlede, til verdens forskningssamfund.

Instituttet (det kinesiske, -red.) udlagde på sin webside en foreløbig analyse af data fra robotens Active Particle-induced X-ray Spectrometer (APXS), som kan identificere de kemiske elementer i månejorden. Disse data peger på tilstedeværelsen af otte af de forventede, væsentlige klippedannende elementer og mindst tre mindre væsentlige elementer. Alt imens disse første resultater ikke var overraskende, så demonstrerer de, at instrumenterne virker som

tiltænkt. Offentliggørelsen af disse data og analyser er en vigtig, politisk beslutning fra Kinas side, fordi de inddrager det globale videnskabsfund i missionen.

APXS blev første gang opladet den 23. december og blev to dage senere placeret i en position lidt over måneoverfladen af robotarmen for her at skifte over til sin opsporingsfunktion. Kinesiske videnskabsfolk er tilfredse med instrumentets præstation, og Instituttet siger, at dette er et af de bedste røntgen-spektrometre, der er blevet placeret under en mission til andre planeter.

Både Chang'e-3 månelandingsfartøjet og Yutu-robotten er afhængig af solenergi for at få energi og går derfor i hi under den to uger lange månenat. Yutu vågner atter op omkring den 14. januar for at udføre sin tre måneder lange videnskabelige mission på måneoverfladen.

Perspektiv for fremtiden

Selv om der ikke er truffet en formel regeringsbeslutning om at udvikle bemandede missioner til Månen, så arbejder kinesiske videnskabsfolk og ingeniører på udarbejdelse af konstruktioner til en månebase, som vil inkludere »udvikling af ny energi«, iflg. Zhang Yuhua, en direktør for Chang'e-3, under en tale på Shanghai Science Communication Forum, rapporteres det i Peoples Daily den 8. januar.

Zhang beskriver aktiviteten på en månebase som etablering af landbrugs- og industriproduktion, fremstilling af medicin i vakuummiljø og udførelse af »energi-rekognoscering«. Den måneenergiressource, der oftest nævnes af kinesiske videnskabsfolk, er helium-3-isotopen, som er sjælden på Jorden, men som er forblevet stort set uforstyrret på den inaktive måneoverflade, hvor den er blevet deponeret af Solen. Denne mere avancerede form for fusionsbrændstof giver mulighed for mange anvendelsesområder inden for energi, industri og kemi og vil forsyne mennesket på Månen med energi, med samt

menneskene på Jorden.

Fusion på Månen har været en del af Kinas program, siden dettes start. På det Kinesiske Videnskabelige Akademis 12. konference for ti år siden beskrev den videnskabsmand, der er kendt som »faderen« til Kinas månemissioner, Ouyang Ziyuan, sin nations tretrins månerobotprogram, idet han erklærede, at det skulle opspore og kortlægge mineralske elementer, inklusive helium-3.

Fornylig forklarede Ouyang, at der i alt findes 15 tons helium-3 på Jorden, mens den totale mængde på Månen kan være så meget som mellem 1 og 5 millioner tons. Helium-3 anses for at være et holdbart, stabilt, sikkert, rent og billigt materiale, fra hvilket mennesker kan få nuklear energi gennem kontrollerede eksperimenter med nuklear fusion ... Det betyder, at helium-3-reserverne på Månen kan tjene det menneskelige samfund i mindst 10.000 år. Målet, sagde han, er »at skaffe tilstrækkelig brændstof til alle mennesker over hele verden« fra Månen.

Kinesiske videnskabsfolk udfører også en række eksperimenter med at dyrke forskellige basisafgrøder i et simuleret månemiljø. Yuegong-1-laboratoriet, hvis medarbejdere kommer fra Beijings Aeronautiske og Astronautiske Universitet, er hjemsted for eksperimenter for dyrkning af fødevarer i et miljø, der genskaber måneforhold.

Holdet, under ledelse af prof. Liu Hong, har udført tests på mere end ti forskellige planter. Med kontrol af næringen, vandet, ilten og jordens kemi i miljøet. De undersøger også planter, der har en stærk resistens over for stråling fra rummet. De teknologier, der udvikles gennem dette og lignende programmer, vil også være vigtige for Kinas næste skridt inden for bemanded rumfart – dets rumstation.

JFK dengang – Kina i dag

Hvis det er vanskeligt for nogle mennesker at forstå, hvorfor

Kina, et land, der stadig er under udvikling, bruger kostbare ressourcer for at udforske Månen, burde de kommentarer, som den kinesiske præsident Xi Jinping fremkom med den 7. januar til rumforskerne og ingeniørerne, der deltog i forskningen og udviklingen af Chang'e-3-missionen, kaste lys over sagen. Som Xinhua rapporterede, sagde Xi: »Hav modet til at gå veje, som hidtil endnu ikke er blevet betrådt. Strøb altid efter udmærkelse gennem overvindelse af vanskeligheder, og fremskynd overgangen til en udvikling, der drives frem af innovationer.« Xi sagde, at innovationer inden for videnskab og teknologi bør placeres i en »kerneposition« i landets overordnede udvikling.

Innovation er »et folks sjæl og kilden til et lands fremgang«, sagde Xi, idet han fortsatte med at understrege, at Chang'e-3-missionen var »Made in China i enhver betydning af ordene.«

Dette var USA's anskuelse under præsident John F. Kennedy, en anskuelse, som Kina nu er et eksempel på. Det er denne anskuelse, som USA og det transatlantiske område må vende tilbage til i dag, hvis de vil overleve.

[i]

Isotop

Grundbeskrivelse

Atomere, der tilhører det samme grundstof, har altid det samme antal protoner. Antallet af neutroner i atomkernen kan derimod godt variere. Atomere med samme antal protoner og et forskelligt antal neutroner kalder man isotoper, og de kan enten være tungere eller lettere end det 'normale' grundstof. Som regel er det den hyppigst forekommende isotop, der definerer, hvad der er det 'normale'.

Isotoper af brint (hydrogen).

Hvis isotopen har færre neutroner end den hyppigste

grundstofisotop, bliver det en let isotop, og hvis der er flere neutroner end det oprindelige grundstof, bliver det en tung isotop. F.eks. har et normalt brintatom én proton i kernen og én elektron i en bane omkring. Deuterium, tung brint, der er en sjælden brint-isotop, har én ekstra neutron i kernen og er derfor tungere. Supertung brint, tritium har to ekstra neutroner og er radioaktivt med en halveringstid på lidt over 12 år. Den findes ikke i naturen.

Alle isotoper af et grundstof har samme kemiske egenskaber. Men de kan være radioaktive og ustabile, hvis der er en stor ubalance mellem antallet af protoner og neutroner i atomkernen.

(Kilde: Fysikleksikon, Kbh. Universitet)

Heliumisotop

Der findes otte kendte isotoper af helium, men kun helium-3 og helium-4 er stabile. I Jordens atmosfære er der et He-3-atom for hver en million He-4-atomer. Til forskel fra de fleste grundstoffer varierer heliums isotopiske indhold meget efter oprindelse på grund af de forskellige dannelsesprocesser. Den mest almindelige isotop, helium-4, bliver produceret på jorden ved alfastråling fra meget radioaktive grundstoffer; alfastrålingen består af fuldt ioniserede helium-4 kerner. Helium-4 er en usædvanlig stabil kerne, fordi dens nukleoner er arrangeret i komplette skaller. ...

Helium-3 findes kun i ganske små, men sporbare mængder på Jorden: Det meste har været der siden Jordens dannelse, men vores planet modtager desuden en smule helium-3, der er bundet i det kosmiske støv, der til stadighed falder ind i atmosfæren. Desuden skabes der små mængder ved betahenfald af tritium. I klippemateriale fra Jordens skorpe varierer heliumisotop-sammensætningen med op mod faktor 10, og disse variationer kan bruges til at undersøge klippematerialets oprindelsessted og jordskorpens sammensætning. I stjerner

findes langt større mængder helium-3, fordi det her skabes som et produkt af fusionsprocesser. Af den grund er forekomsten af helium-3 i den interstellare gas cirka hundrede gange højere end på Jorden. "Udenjordisk" materiale, som for eksempel stenprøver fra Månen og fra asteroider, indeholder helium-3, der er dannet ved, at materialet er blevet "bombarderet" af solvindens partikler. I Månens overflademateriale er koncentrationen af helium-3 af størrelsesordenen 0.01 parts per million. Forskellige personer, med Gerald Kulcinski som den første i 1986, har foreslået at udforske Månens forekomster af helium-3 med henblik på at udvinde stoffet og anvende det som "brændstof" i produktionen af fusionsenergi.

(Kilde: Wikipedia)

Fusionsprocessen:

Tegningen viser to molekyler af helium-3-isotopen, med hver 2 protoner plus 1 neutron, der fusionerer til et molekyle af helium-4-isotopen, med 2 protoner plus 2 neutroner. Herved frigives 2 protoner plus en stor mængde energi. Denne frigivne energi interagerer med det omsluttende elektromagnetiske felt og resulterer i direkte frembringelse af elektricitet, i stedet for først at skabe damp til en turbine, der genererer elektricitet, hvilket er mindre effektivt.

Man kan også frembringe en fusionsproces med et deuteriummolekyle (en brintisotop; tung brint) og et helium-3 molekyle.

[ii] Ca. 29,5 meter

Robotten har forladt Chang'e-3 og er af sted på egen hånd

26. december 2013 – Efter at landingsfartøjet tog fem billeder af høj kvalitet af Yutu-robotten (som fremviste det kinesiske flag), og robotten kørte i en halvcirkel rundt om landingsfartøjet for også at tage fem fotografier, er Yutu nu kørt sydover fra landingsstedet og er taget af sted for at udføre sine geologiske og geokemiske undersøgelser. Kinesiske ingeniører siger, at dette bliver de sidste, gensidige fotografier. Robotten tog »en lur« i fire dage, hvilket var kortere end planlagt, med sine instrumenter slået fra i de varmeste månedage. Men videnskabsfolk reaktiverede robotten tidligt og er ivrige efter at få Yutu i gang med arbejdet, for den 26. december vil det område af Månen, hvor robotten befinder sig, begynde at gå ind i sin to-ugers nat, under hvilken robotten vil gå i hi.

Planetforsker og videnskabskribent Emily Lakdawalla rapporterer, at adskillige mennesker har forespurgt, hvorfor stjernerne ikke er synlige på den kulsorte himmel bag robotten. Hun forklarer, at overfladen er så oplyst, at man ville være nødt til at tage et fotografi med en længere eksponeringstid for at kunne se dem. Dette er faktisk et af de forsøg, som det stationære Chang'e-3 landingsfartøj vil udføre ved at gennemføre astronomiske eksperimenter fra Månens overflade.

De kinesiske myndigheder erklærer Chang'e-3-missionen for en succes; fremtidig tidsplan fremskyndes

16. december 2013 – Med Chang'e-3's perfekte landing, den succesrige anbringelse af Yutu-robotten og kontrolafprøvningen af de videnskabelige instrumenter i gang, erklærede talsmænd for det kinesiske rumprogram på en pressekonference i dag missionen for en succes. Wu Zhijian, talsmand for Den statslige Administration for Videnskab, Teknologi og Industri for det Nationale Forsvar, sagde, at Chang'e-3 har »lagt et solidt fundament for den fremtidige udforskning af det ydre rum«. AP rapporterer, at den kinesiske præsident Xi Jinping og premierminister Li Keqiang var til stede ved Beijing Rumfartskontrolcenteret til briefing og kommentarerne fra direktøren for Kinas Nationale Rumfartsadministration, Ma Xinguri.

Fuldendelsen af Fase 2 af Kinas måneprogram vil blive Chang'e-4. På grund af den aktuelle succes vil denne mission blive tilpasset til at verificere det nye kompleks af teknologier, som vil være nødvendige for Fase 3, snarere end blot at repetere den aktuelle mission. Udfordringen for Chang'e-5 og 6 i den sidste fase vil blive indsamlingen af prøver af månejord og sten i en kapsel og den sikre returnering af denne kapsel til Jorden. Wu forklarede, at for at udføre dette, »må der gøres mange gennembrud med nye teknologier, såsom opsendelse fra Månens overflade [lancering af kapslen fra Månen], indkapsling af prøverne [for at forsegle prøverne hermetisk og beskytte dem], møde og fortøjning [med et retur fartøj] i kredsløb omkring Månen og indflyvning til Jorden under høj fart, hvilket alt sammen er nyt for Kina.«

Tidsplanen for de næste trin af Chang'e-programmet er tilsyneladende blevet fremskyndet, utvivlsomt ligeledes muliggjort af den aktuelle succes. Wu sagde, at Chang'e-5-missionen for returneringen af prøverne vil finde sted i 2017. Tidligere var 2020 det år, der hyppigt blev nævnt. På det stadig tilbagevendende spørgsmål om Kinas planer om en bemanded månelanding svarede Wu indirekte, idet han sagde, at »fuldendelsen af tredje fase betyder ikke afslutningen af Kinas månerobotprogram. Det burde være et nyt begyndelsespunkt.« Han sagde, at planer om en efterfølgelse stadig undersøges.

På et spørgsmål om internationalt samarbejde i de næste faser sagde WU, at »i måneprogrammets næste fase vil der blive mere internationalt samarbejde.«

Tidligere i år fremskyndede Sydkoreas nye præsident sin nations program for måneudforskning med instruktion om, at landets første, totalt koreanske månesatellit skulle være klar til opsendelse i 2020 snarere end 2025. Sydkorea er ikke engageret i et »månekapløb« med Kina, men går, ligesom Kina, på en beslutsom måde frem i den rigtige retning.

Verdens måneforskere arbejder med Chang'e-3

16. december 2013 – Fordi de kinesiske rumfartsmyndigheder omgående frigav de fotografier, som Chang'e-3 månelandingsfartøjet tog på vej ned til overfladen for to dagen siden, til offentligheden, var måneeksperter rundt omkring i verden i stand til at bruge billedmateriale med høj opløsning, som tidligere var blevet fotograferet af NASA's

Lunar Reconnaissance Orbiter (LRO)[1] og Japans Selene Orbiter, for at bestemme det tilnærmelsesvis område, hvor landingsfartøjet satte ned. Få timer efter landingen frigav kinesiske forskere landingsstedets nøjagtige længde- og breddegrad, hvilket tillod verdens forskersamfund at forøge den kinesiske mission ved at lokalisere området på billeder med høj opløsning, taget fra satellitter i kredsløb, og som sætter rumfartøjet, der nu befinder sig på overfladen, ind i en bredere, geografisk sammenhæng. Billedmateriale fra indflyvningen, samt de billeder, som landingsfartøjet tog af robotten, og omvendt, viste også nogle af de geografiske træk fra stedet, hvor Yutu-robotten vil arbejde.

Landingsrobotten er placeret i Mare Imbrium, Regnhavet, og ikke i Sinus Iridium, Regnbuebugten, som det var planen (hvilket er den risiko, man løber, når man lader rumfartøjet selv vælge sit landingssted!). Det nærmeste krater er Laplace E. Hvis robotten rejser derhen, vil den være i stand til at undersøge lag af ældre månejord, som brød op til overfladen, da en asteroide eller en komet ramte Månen. Ifølge måneforskere er dette faktisk et potentielt mere interessant område af Månen, rent geologisk, end det tidligere planlagte område.

De ældre områder af Månen er de lyse højlandsområder, som går tilbage til tiden for skorpens dannelse for 4,5 milliarder år siden, og som blev udsat for intens kraterdannelse tidligt i Månens historie. De yngre områder af Månen er de mørke, glatte områder, der er dannet af lavastrømme, som kaldes for maria (have). Disse områder er resultatet af måske 3,9 mia. år gamle vulkanudbrud. Måneforskeren Paul Spudis beskriver terrænet i Regnhavet som »nogle af de mest storslåede lavagrænseflader, som ses på Månen.« De er synlige fra teleskoper på Jorden.

Chang'e-3's landingssted har en række overlappende lavastrømme. Yutu-robotten, understreger Spudis, vil med sine videnskabelige instrumenter være i stand til at undersøge den kemiske sammensætning af de lavastrømme, der nu befinder sig

på overfladen, og dem, der stammer fra tidligere.

Efterhånden, som oplysningerne frigives, vil de blive kombineret med de data, der stammer fra satellitter i kredsløb, samt med Apolloastronauternes måneudforskning.

[1] LR0 er en robotmission, der satte sig for at kortlægge månens overflade

Hele verden (undtagen USA) tager til Månen

16. december 2013 – I 1994, da monteringen af den internationale Rumstation var godt i gang, og flere lande var i færd med at planlægge deres næste, videnskabelige missioner i rummet – mange fokuserede på Månen – dannede rumagenturer fra hele verden International Lunar Exploration Working Group, eller ILEWG, med henblik på koordinering af fremtidige planer. Det er et offentligt forum, der sponsoreres af rumagenturerne og med deltagelse af andre institutioner, og som siden 1994 har afholdt en række internationale konferencer. I 2006 blev ILEWG-konferencen om Månen holdt i Beijing med deltagelse af højtstående repræsentanter fra NASA. Det amerikanske rumagentur bliver som regel »indbudt« til at deltage i samtalerne med kineserne i forbindelse med internationale fora.

Men siden Obamas regering kom til magten, har NASA ikke haft tilladelse til at planlægge fremtidige missioner til Månen. I stedet er andre internationale planlægningsdiskussioner, hvori NASA deltager, blevet tvunget til at inkludere Obamas farlige,

bemandede mission til en »nærliggende« asteroide, selv om ingen har planer om at udføre en sådan mission – ikke engang NASA.

Resten af verden har gjort sit standpunkt klart. Idet han ganske enkelt ignorerede USA, sendte Bernard Foing[1] fra Det europæiske Rumagentur lykønskninger til Chang'e-3-teamet den 15. december på vegne af ILEWG. Han siger, at denne mission vil være med til at udvikle »internationale månebaser, som ILEWG og det internationale rumforskningssamfund har anbefalet.«

[1] Bernard Foing, fransk forsker ved European Space Agency, ESA, er adm. direktør for ILEWG og var øverste videnskabelige projektleder for SMART 1, den første europæiske mission til Månen

»Kina er nu en pioner« inden for udforskning af Månen, siger russisk kosmonaut

16. december 2013 – Lige fra begyndelsen af Chang'e-3-missionen har Kinas politiske og videnskabelige ledelse gjort åbenhed til et vigtigt karaktertræk ved denne [videnskabelige] bestræbelse. Robottens navn, Yutu, blev valgt ud fra en afstemning om navne, som offentligheden havde foreslået, og mens rumfartøjet var på vej til Månen, blev modeller i lille format udstillet på offentlige steder og også sat til salg. Hele missionen, fra affyringen til flyvningen til landingen og månevandringen, er blevet vist live på China Central

Television, med deltagelse af et panel af kinesiske og udenlandske videnskabskommentatorer. Denne åbenhed har gjort det muligt for verden at værdsætte missionens præstationer.

Kinas Xinhua-nyhedsbureau har en oversigt i dag over nogle af de internationale kommentarer til missionen.

Den russiske kosmonaut Vladimir Kovalenok beskriver missionen som »en milepæl inden for rumfart«. Kina vil bygge videre på de tidligere amerikanske og russiske måneprogrammers succeser og fiaskoer, sagde han, »for at fortsætte frem ad det rette spor«. Han tilføjede, »Kina er nu en pioner inden for dette område, og dets månemissioner vil blive katalysator for andre landes udforskning af Månen, idet Månen kan tjene som »afsæt« for rejser til fjernere destinationer i universet.« Andre russiske kommentatorer genkaldte sig, at de første fem, sovjetiske månemissioner mislykkedes, men kineserne har meget mere sofistikeret teknologi i dag.

Den japanske avis Yomiuri Shimbun påpegede missionens betydning for andre programmer, inklusive udforskningen af Mars. Avisen fremsatte den formodning, at Kinas succeser også vil opmuntre til, at »fremtidsstemmerne« om fremtidig måneudforskning blev hørt. Andre japanske kommentatorer nævnte den inspiration, som udforskning af rummet giver folk, og hvor nødvendigt det er med internationalt samarbejde.

Rumfart: Videnskabsfolk over hele verden forventer, at

Kinas månerobot vil være banebrydende

15. december 2013 – Omkring otte timer efter fredagens perfekte landing på Månens Sinus Iridium, »Regnbuebugten«, blev den 308 pund tunge robot, Yutu, løsnet fra toppen af landingsfartøjet, sænket ned til tæt på overfladen på en platform og kørte ned ad sin rampe for at begynde sin videnskabelige mission. Landingsfartøjet sendte pligtskyldigt tilbage til kontrolcenteret et fotografi af den nu mobile robot, som befinder sig, hvad der ser ud til at være nogle få fod fra fartøjet, og med begge rumfartøjer angiveligt ved godt helbred.

Måne- og planetforskere over hele verden forventer, at missionen vil føje til vor viden om vor nærmeste nabo, om hvilken man stadig gør sig spekulationer over dens dannelse og forhold til både Jorden og resten af Solsystemet. Især burde den jordgennemtrængende radar (GPR) på undersiden af Yutu levere en ny beskrivelse af de geologiske strukturer, som ligger under måneoverfladen. Ud over at forbedre vor forståelse af Månens dannelse og udviklingshistorie kunne dette få betydning for de fremtidige planer om udvinding af værdifulde råstoffer i måneskorpens øvre lag, såsom helium-3 til fusionsbrændstof. Tidligere Apollo 17-astronaut og geolog, Harrison Schmitt, sagde til Space.com før landingen, at »Kina ikke har gjort nogen hemmelighed ud af deres interesse for Månens helium-3 råstoffer til fusion.« Schmitt har i årevis tilskyndet til, at USA foretog sådanne udforskninger af måneråstoffer. Den potentielle ressource af vand-is, som det vides findes under overfladen, blev opdaget ved hjælp af radarinstrumenter ombord på månesatellitter i kredsløb, men Yutu vil levere de første in situ-radarlydbilleder.

Pascal Lee, planetforsker og formand for Mars Institute ved NASA Ames, forklarer, at jordgennemtrængende radar (GPR)

anvendes til geofysisk udforskning på Jorden, men grundvandet griber forstyrrende ind i målingerne. Men på den meget tørre Måne, siger han, »er vi i GPR-himmelen.«

Paul Spudis, planetgeolog ved Lunar and Planetary Institute i Houston, Texas, og som er en utrættelig forkæmper for et amerikansk måneforskningsprogram, bemærkede, at »Chang'e-3 uvægerligt vil udføre pionerarbejde ved at undersøge en ny lokalitet på Månen med delvist nye instrumenter, en lokalitet, som vi i øvrigt ved meget lidt om. Så rent videnskabeligt vil det fremme vor viden.« Spudis rapporterer på sin blog i dag, at selv om det erklærede landingsområde for Chang'e-3 var i Regnbuebugten, så landede den faktisk i udkanten af dens bestemmelsessted og hviler i Mare Imbrium, Regnhavet, som »faktisk er mere interessant end rumfartøjets oprindelige bestemmelsessted, rent geologisk.« Bliv på denne kanal, tilråder han.

Spudis pegede på vigtigheden af det, som denne mission hidtil har opnået, for, hvad Kina måtte have planlagt som en efterfølger til Chang'e-3. »Hvorfor bygge et landingsfartøj, der kan bære næsten 3.750 pund, for at aflevere en robot, som iflg. de kinesiske medier vejer 310 pund?« Fremtidige månelandinger vil helt klart blive mere avancerede end Chang'e-3, antager han.

I begyndelsen af 1970'erne gav præsident Nixon, som et tegn på velvilje, kineserne et stykke månesten, som Apolloastronauterne havde haft med tilbage. Det var med til at motivere kinesiske geologer til at begynde at planlægge kinesiske ekspeditioner til Månen. De videnskabelige data, som Chang'e-3-missionen vil sende hjem, vil efter al sandsynlighed blive gjort tilgængelige for planetforskere over hele verden.

Glass-Steagall – eller Kaos!

KAMAPGNEAVIS NR. 13, EFTERÅR 2011

[Download \(PDF, Unknown\)](#)